

[Moltesen.]

denne bona voluntas, som er nødvendig for Verdensfreden.

Denne sidste Del har vi naturligvis ikke noget at gøre med her, men om den anden, om Voldgift, Stridighedernes Bilægelse ved Forlig, foreligger der her en Generalakt, udarbejdet af omtrent de samme Mænd, som udarbejdede Genève-Protokollen. Deres Intelligens er imidlertid blevet beriget med en stor Erfaring, nemlig den, at Livet gaar ikke altid efter det, der er det intelligenteste, men det har mange, mange Krogveje, og dem har de maattet tage saa stærkt Hensyn til, at det, de nu har bygget op i denne Generalakt, som kun er et Kapel af Genève-Protokollen, er blevet bygget saaledes, at det besidder megen Elasticitet. Der er taget *Forbehold*. Jeg behøver kun at henvise til § 38, efter hvilken man kan slutte sig til Generalakten, helt eller delvis, eller § 39, hvor der med Hensyn til Territorier er et Afsnit, som nærmer sig til de Forbehold, vi fra dansk Side altid har bekæmpet i vort Arbejde for at skabe obligatorisk Voldgift.

Der er i denne Generalakt Smuthuller, hvad vi fra dansk Side maa beklage særdeles, men det var nødvendigt for at overvinde de Betæneligheder, som især fra engelsk, japansk og italiensk Side er blevet fremsat, og da man ikke ønskede at udsætte sig for noget lignende som ved Genève-Protokollen, fandt man, at man maatte lave denne elastiske Bygning, som denne Generalakt er.

De tre Magter, som vi forleden Dag talte om, da vi drøftede et andet Spørgsmaal her i Tinget, og som vi altid ønsker at staa paa lige Linie med: Sverige, Norge og Holland, i alt Fald de to første, har allerede besluttet at tage Forbehold overfor det allervæsentligste af Generalakten, nemlig den obligatoriske Voldgift, idet de ikke vil slutte sig til den. Den hollandske Regering har forelagt Generalstaterne et Forslag med samme Forbehold. Naa, det bliver nu deres Sag, og det glæder mig i dette Tilfælde, at vi ikke skal paa lige Linie med disse tre Stater, men kan tage Skridtet fuldt ud, paa samme Maade som jo faktisk Belgien har gjort det, som den højtærede Udenrigsminister nævnte, og som ogsaa Frankrig har gjort det, for det Forbehold, som de har taget, er ikke noget egentligt Forbehold, det er kun en Reverens for Artikel 15 i Folkeforbundspagten. Nej, Frankrig erklærer netop i den Indstilling, som Paul Bastide har forfattet — denne udmærkede og interessante Indstilling om at sløjfe de

Forbehold, som Regeringen havde ment der maatte tages —, at det er den nødvendige Konsekvens af Kellogg-Pagten. Og det er jo rigtigt. Kellogg-Pagten fordømmer i Artikel 1 Krig og nævner i Artikel 2, at alt, hvad der nu er af Stridigheder, skal løses ved fredelige Midler, dog uden at nævne hvilke. Det er disse fredelige Midler, som nærmere bestemmes i denne Generalakt. Disse fredelige Midler kan faa Betydning, hvis man ogsaa vedtager obligatorisk Voldgift og Artikel 39, 2det Stykke, c, der er det aller vigtigste, og som de tre Magter, jeg nævnte, har taget Forbehold overfor. For saa vidt kan man sige, at dette her er en videre Udvikling af det, der var Meningen med Kellogg-Pagten. Den tidligere Regering vilde have forelagt et Forslag til Rigsdagsbeslutning som det foreliggende, men der kom noget i Vejen derfor, saa det ikke lykkes, men nu ligger Forslaget heldigvis paa Tingets Bord. Hele den danske Delegation i Genève var i September Maaned enig om at afgive en Erklæring om, at Forslaget skulde forelægges i sin Helhed, og som den højtærede Udenrigsminister nævnte, har alle Partier i det udenrigspolitiske Nævn været enige om det samme. Vi følger da i denne Henseende baade Belgien og Frankrig og gaar for saa vidt videre, som vi forelægger Forslaget aldeles uden nogen som helst Reservation eller noget som helst Skrabud for andre Bestemmelser.

Det var egentlig tilstrækkeligt at sige dette og saa anbefale Forslaget til Vedtagelse, men den foregaaende ærede Taler søgte at komme ind paa en Diskussion om noget i videregaaende Retning, og jeg kan derfor heller ikke undlade at komme ind herpaa, saa meget mere som det jo faktisk er saaledes, at det vilde være udmærket med Kellogg-Pagten og Generalakten, hvis Menneskene virkelig bøjede sig for, hvad Æren tilsagde. Man skulde synes, at naar en Dom er fældet, saa maa man bøje sig for den, men det sker nu ikke; saaledes er Verden nu en Gang ikke. Der maa *Magtmidler* bagved Retten, og det var Genève-Protokollen meget klar over. Jeg sagde netop til at begynde med, at den opstillede en Hær ved Udgangen af den pragtfulde Søjlegang med Voldgift og det hele, en Hær, som skulde sikre Rettens Sejr. Man kan kalde det en Hær, man kan kalde det Politimagt, man kan kalde det, hvad man vil — der maa nu en Gang Magt bagved Retten, og derfor mener det Parti, som jeg tilhører, at Afrustning for et Land som Danmark er at svigte netop de Ideer, som ligger bag de Synspunkter, der er fremsat i Generalakten.